

Školitelský posudek na magisterskou práci Veroniky Kučerové:

Satjapír v Kabi Karnových textech

Veronika Kučerová předkládá práci, v níž analyzuje kult bengálského božstva Satjapíra, božstva, které je specifické synkrezí elementů hinduismu a islámu. Nutno říci, že oblast Bengálska byla a je velmi plodná, pokud jde o prolínání odlišných tradic, autorka si tedy vybrala téma, které dobře reprezentuje dosavadní vyvrcholení jejích bengalistických studií. Tématu religionistickému se ostatně věnovala již ve své postupové práci o bengálských ženských božstvech.

Na rozdíl od předchozí práce postupové však její diplomová práce nepředstavuje jen shrnutí dostupné sekundární literatury. Kolegyně Kučerová se věnovala studiu pramenného materiálu, zvolila si Pándovu edici legend o Satjapírovi, jež jsou připisovány bengálskému básníku Kabi Karnovi, který tvořil na přelomu 17. a 18. století. Český překlad jedné z legend (Heráčánd pálá) tvoří 18 stran diplomové práce, tedy necelou třetinu. Předchozí kapitoly poskytují čtenáři uvedení do přeloženého textu, zejména jeho religionistického a literárního kontextu. Autorka se věnuje příchodu islámu do Bengálska, vzniku kultu muslimských světců, pírů, a postavení legend v rámci středověké bengálské literatury (kapitola 1.), shrnuje dostupné informace o autorovi legend a o Satjapírovi jako literární postavě a předmětu uctívání. Věnuje se rovněž typickým motivům, které se v tomto žánru literatury vyskytují. Právě tato část ukazuje, že autorka důkladně pročetla i jiné příběhy, než přeloženou Heráčánd pálu, své závěry totiž dokládá citacemi z mnoha ostatních.

Na práci je třeba ocenit, že autorka se pustila do tématu, které nepatří v rámci bengálské literatury mezi ta, jimž se věnovala řada badatelů a která jsou v sekundární literatuře dobře zpracována. Kolegyně Kučerová si musela občas prošlapávat cestu nepřiliš probádaným terénem. Zvláště velké úsilí musela vynaložit na překlad zvoleného textu. Anglický překlad editora Pándy jí sice mohl pomoci rámcově, ke zvolení vhodného příběhu z celého souboru a k jistému předporozumění ději, ale tento překlad je spíše zkráceným převyprávěním než překladem, takže český překlad kolegyně Kučerové je mnohem detailnější a ve výsledku i věrnější. Překlad jí dále komplikoval fakt, že dílo autora, který žil na pomezí Bengálska a Urísy, není psáno standardní Bengálštinou, obsahuje řadu neobvyklých gramatických

tvář, slov z jiných indických jazyků a je plně nestandardních pravopisných variací. Autorka se se všemi těmito problémy vyrovnala nad očekávání dobře. Jistě, u některých formulací by bylo možné vést o překladu dále odbornou diskusi. Uvedu jen jeden příklad (verš 244 na straně 39 a poznámka pod čarou č. 107): podmětem je skutečně, tak jako v Pándově převedení, Satjanárájan, který „činí slavnými“ (yaś kare) kupce bāṇijyare (Ak.). V tomto případě je tedy přesnější překlad Pándy (S. favours even the merchants in their trade) než Kučerové (kupci oslavují Satjanárájanu. Ponechám-li stranou takové detaily, snad bych očekával od absolventky filologického studia, že věnuje větší podíl práce jazykové stránce textu. Kolegyně sice opatřila překlad četnými poznámkami pod čarou, které na některé neobvyklé gramatické tvary upozorňují, avšak v kapitolách překladu předcházejících je převaha religionistického a literárně vědního hlediska zřejmě patrná.

Celkově hodnotím práci jako výbornou a plně ji doporučuji k obhajobě.

19.9.2009

Mgr. Martin Hříbek PhD.

